

بَنی اسرائیل یگ پادشاه میخایه

دَ زَمَانی که قاضیا حاکمِ استائیل بود، اُونَا بَنی اسرائیل ره رهبری کده از شرِ دُشمنای شی نجات می‌دد. وختیکه دُورونِ حُکومت شی دَ آخِرِ میرَسید دَمزُو دُورِ سَموئیل پیغمبر دَ قَدِ بَنی اسرائیل زندگی مَوکد. وختیکه سَموئیل ریزه بود خُدا قد ازو گفته بود که دَ آینه چپ کارا موشه. هر خیل که سَموئیل مَوگفت، توره شی راست مَوشد؛ ازی خاطرِ تمام کَس موفامید که او پیغبرِ خُدا یه.

وختیکه سَموئیل پیر شد، او بچه های خوره دَ جای خُو دَ سرِ بَنی اسرائیل قاضی مقرر کد. ولے دَ جای ازی که اونا دعوای مردُم ره عادلانه فیصله می‌کد اونا از مردُم رشوت می‌گرفت. ازوخته، مردُم دَ پیشِ سَموئیل آمده گفت: ”تُو پیر شدی و تولای تُو رقم از تُو آلی صادق نیه. مو خاهش مَوکنی که دَمزویگ پادشاه تعیین کنی تا که رقم دیگه قوما واری مو آم یگ پادشاه دشته بشی.

سموئیل پیغمبر ازی کار خوش نبود، لیکن خُدا اُو ره
گفت: ”ای مَرْدُم تَوْره رَد نَکده، بلکه مَره رَد کده و
بعنوان پادشاهِ خُو قبول ندره. بعد ازو که ما بنی
اسرائیل ره از مِصر نِجات دَدُم اونا از مه یگ سره رُوی گردو
شده ریی یه و خدایونِ دیگه ره عبادت مونه. پس اونا ره
اجازه بدی هر رقمی که میخایه بکنه، مگم اونا ره بْفامَن
که عاقبتِ ازوا قد پادشاه چی رقم موشه و پادشاه قد ازوا
چی رقم رفتاری مونه.

سموئیل پیغمبر تمام توره های ره که از خُدا شنیده بود د
بنی اسرائیل گفت و اونا ره باخبر کد که ”پادشاه بچه
های شُموره جم کده قد لشکر خُو گد مونه تاکه قد دُشمون
شی جنگ کنه. اُو بهترین مالای شُموره ره میگیره و
بهترین زمینِ شُموره گرفتِه د کارکنای حُکومت خُو میدیه
و خودگون شُمو ام غلام شی جور موشید.“ مگم توره های
سموئیل از پُشتِ گوشِ مَرْدُم تیر موشد و اونا مَوگفت: ”نه،

نَه، مو حتماً رِقْمِ دِيگِه قوما اَلِّي يِگِ پادشاه ميخاهي كه دَ
سِر از مو حُكومت كنه و دَ خِلافِ دُشمناي مو جنگ كنه.

پس خُدا سموئيل پَيغمبر ره سُونِ يِگِ جوان دَ نامِ شاول
هُدايت كد كه او ره پادشاه تعيين كنه. او يِگِ شاخِ گَو
ره كه پُر از روغونِ زِيْتُونِ بود گرفت و دَ بَلِے تولغهِ شاول
شيو كده گُفت: "خُدا تُو ره پادشاهِ قَوْمِ اِسرائيل تعيين
كده." بعد ازُو، سموئيل، شاول ره دَ پيشِ مَرْدُمِ اُورد و اونا
شُعار دَدِه مُوگُفت كه "زنده باد پادشاه!"

يِگِ روز شاول پادشاه قد لشكر خُو رفت كه قد فلسطيني
ها جنگ كنه. پيش ازُو كه جَنگِ شُرُوعِ شُنِه، سموئيل قصد
دشت كه دَ راهِ خُدا قُرْباني كنه، مگم او تا دير نه آمد.
لشكرِ فلسطيني ها غدر بود و لشكرِ شاول كَلو ترسِيده
بود. پس لشكرِ شاول مَيِدو ره ايله كده دَ هر چوله تاشه
مُوشد. اگرچه خود شاول پيشوا نَبود، و لے خود شي دَ
پيشگاهِ خُدا آمده قُرْباني كد. اَمُو غَيْتِيكه شاول

قُربانی ره تقدیم کده بود سموئیل رسید و شائول ره مینت
کد که: “چرا امی کاره کدی؟” شائول دَ جواب شی گفت:
”مردُم یگمه دوتا مُوکد و فلسطینی ها قریب بود که حمله
کنه؛ ازی خاطر ما مجبور شدُم که خود مه قُربانی تقدیم
کنم.”

سموئیل پیغمبر دَ شائول گفت: ”تو دیونگی کده، اگه
تو اطاعتِ خُدا ره مُوکدی، اومی ایشته که پادشاهی تو بلده
همیشه بُمنه. مگم آکو نمیله؛ خُدا یگ نفر دلخای خوره
دَ جای از تو مقرر کده.”

بعد ازو، خُدا از طریق سموئیل پیغمبر دَ شائول امر کد که
دَ بله عمالیقی ها که رقم فلسطینی ها االی بت پرست
بود، حمله کنه و اونا ره قد تمام دارایی شی از بین
بُره. بعد از جنگ، شائول دَ سموئیل گفت: ”امدفعه، امو
رقم که خُدا گفته بود کدیم.” مگم سموئیل گفت: ”اگه
تو امر خُدا ره دَ جای اوردی چرا بوغسِ گاو و بغِ مال دَ

گوش مه میه؟“ شائول گُفت: ”نفرای مه مالا و گَوهای خوب ره بَلدے قُربانی دَ پیشگاهِ خُداوند نِگاه کده. مو تمام چیزای دیگه ره از بَین بُردے. ما از حُکمِ خُدا اطاعت کدیم.“

سموئیل گُفت: ”آیا تُو فِکر مونی که خُدا قُربانی ره از اطاعت زیادتَر خوش دَره؟ هرگِز نَه! اطاعت از قُربانی کده بَهرتر استه. مگم نافرمانی دَ اندازه جادُوگری بد استه و خودسری رقم بُت پرستی آلی استه! ازی که تُو از حُکمِ خُدا اطاعت نَکدے، خُدا تُو ره دَ پادشاهی قَبُول نَدَره.“

بعد ازو، خُدا سموئیل پَیغمبر ره دَ خانه یَسی دَ شارِ بیت اَللحم رَیی کد که دیگه پادشاه تعییم کنه. یَسی هشت بَچّه دشت که داود ریزه ترینِ پک شی بود. سموئیل پَیغمبر روغونِ زیتون ره دَ پیش رُوی برارون شی دَ بَلے تولغه داود شیو کد که امی یگ نِشانی بَلدے تعیین کدون پادشاه بود. اَمزُو روز بعد، خُدا داود ره یاری مُوکد.

شائول تا پوزده سالِ دیگه پادشاه مند و از بخیلی یکسره
کوشش موکد که داود ره از بین بیره. اگرچه داود
میتنست د شائول ضرر برسنه و له او دست خوره د پادشاه
دراز نکد و خدا همیشه نِگاوانِ داود بود. بعد ازو که
بچه های شائول د جنگ کشته شد و شائول د میدانِ جنگ
خود ره کُشت، بنی اسرائیل داود ره مثل پادشاه قبول کد.
داود سی ساله بود که پادشاه بنی اسرائیل شد و بلده چل
سال پادشاهی کد.